

PADASJOKI LEIRINTÄALUE

Kivikautisen asuinpaikan kaivaus

Kirsi Luoto 2006

ARKEOL. OS. 238/30.10.2006

M

PADASJOKI LEIRINTÄALUE

Kertomus kaivauksesta 29.5.-2.6.2006

Museovirasto/Arkeologian osasto
Kirsi Luoto 2006

Sisällys

1. Arkistotiedot	s. 2
2. Johdanto	s. 4
3. Kohteen tutkimushistoriasta	s. 5
4. Sijainti, topografia ja luonnonympäristö	s. 5
5. Tutkittu alue ja tutkimusmenetelmät	s. 6
6. Tutkimustulokset	s. 7
6.1. Maannokset ja ilmiöt	s. 7
6.2. Löydöt	s. 7
7. Yhteenveto tutkimustuloksista	s. 8
Negatiiviluettelo	s. 8
Dialuettelo	s. 9
Luettelo kertomukseen liittyvistä kartoista	s. 10
Lähteet	s. 10
Kartat	s. 12
Kuvataulut	s. 18
Löytöluettelo	

1. Arkistotiedot

Padasjoki Leirintäalue (576 01 0005):

Kunta: Padasjoki

Tila: 576-404-35-5 Kippari

Maanomistajat: Padasjoen kunta
PL 35, Kellosalmentie 20, 17501 PADASJOKI

Sijainti: Peruskartta 2143 07 Padasjoki
P = 6807471
I = 3408806
Z = 85 m mpy

Kiintopiste: Korkeus sirrettiin läheisessä Hauinniemessä sijaitsevasta korkeuskiintopisteestä kaivausalueelle. Kaivausalueen kiintopisteen korkeus oli 88,39 m mpy ja se oli N60-järjestelmän mukainen.

Kenttätyönjohtaja: FM Kirsi Luoto

Työntekijät: Tutkimusavustajat HuK Jukka Palm ja HuK Kati Salo.

Työtuntimäärä: 38 h 15 min

Kaivettu pinta-ala: 15 m²

Rahoittaja: Vattenfall Verkko Oy

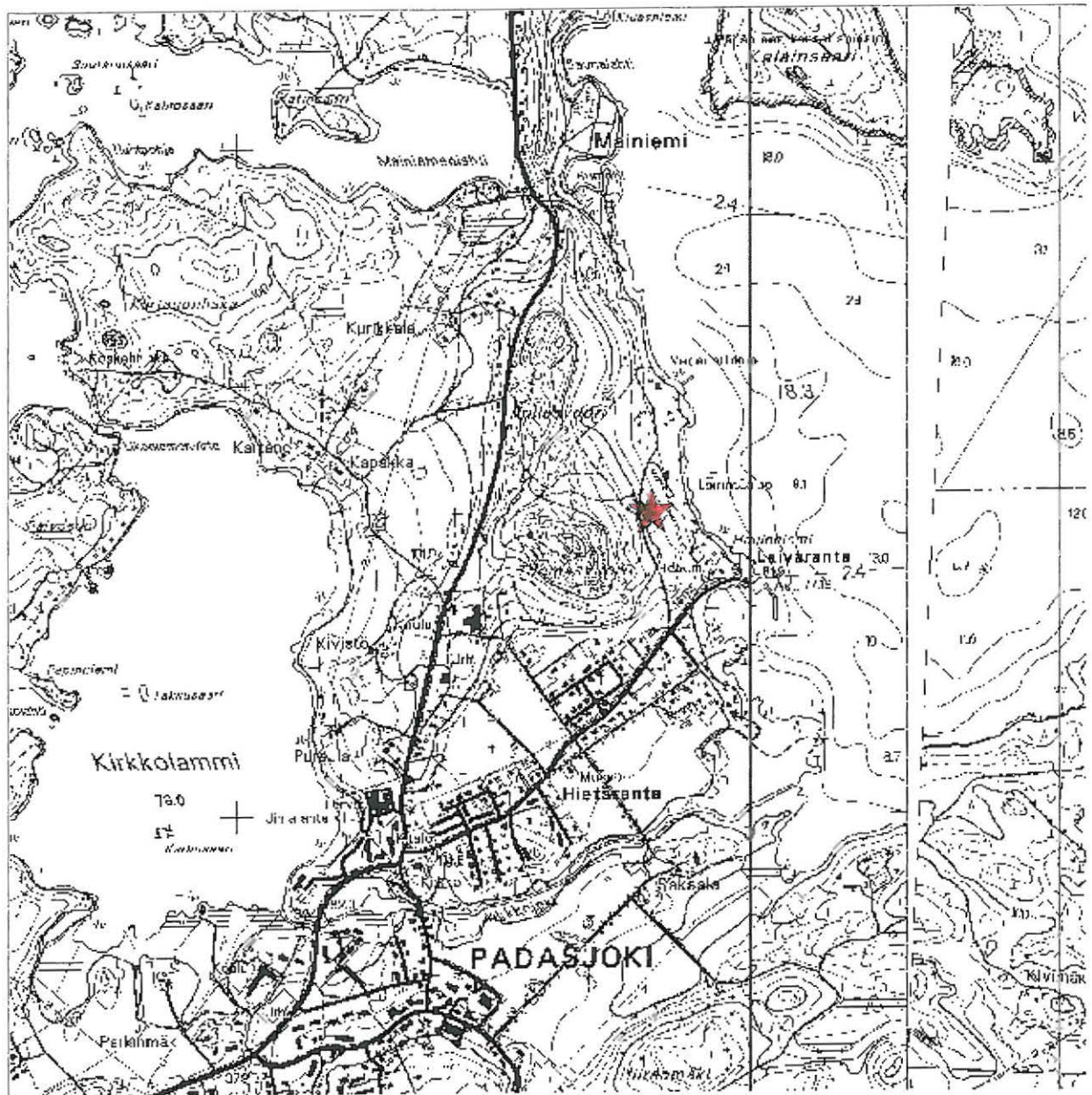
Aiemmat tutkimukset: Matti Huurre 1971: inventointi
Simo Vanhatalo 1999: koekaivaus
Nina Strandberg 2001: kaivaus
Nina Strandberg 2002: kaivaus

Aiemmat löydöt: KM 19294, KM 31959:1-56, KM 32870

Tutkimuksen löydöt: KM 35813:1-30

Mustavalkonegatiivit: f. 140891-140918

Diapositiivit: d. 57784-57811

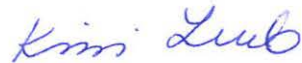
Kartalle merkitty Padasjoen Leirintäalueen kivikautinen asuinpaikka punaisella tähdellä. MK 1:20 000.

2. Johdanto

Museoviraston Arkeologian osasto suoritti 29.5.–2.6.2006 viikon mittaisen kaivauksen Padasjoen Leirintäalueen kivikautisella asuinpaikalla. Kaivauksen tarkoituksena oli tutkia alueelle suunnitellun puistomuuntajan alle jäävä osa asuinpaikasta. Kaivauksen rahoitti muuntajan rakennuttaja Vattenfall Verkko Oy, ja tutkimuksiin oli budjetoitu 5820 €.

Tutkittu ala oli 15 neliömetriä. Kaivauksen johti kaivausjohtaja FM Kirsi Luoto. Lisäksi kaivauksilla sekä jälkityövaiheessa työskenteli kaksi tutkimusapulaista FM Kati Salo sekä HuK Jukka Palm. Jälkityöt tehtiin 5.–9.6.2006 kenttähenkilökunnan toimesta.

Helsingissä 28.9.2006

Kirsi Luoto, FM

3. Kohteen tutkimushistoriasta

Kohde löytyi vuonna 1971 Matti Huurteen inventoimissa Padasjokea. Tuolloin hän löysi vielä käytössä olleen leirintäalueen toimistorakennuksen länsipuoliselle rinteelle tehdystä koekuopasta meripihkariipuksen sekä kampaleimoin koristeltuja saviastian kappaleita.(Hurre 1971) Seuraavan kerran Leirintäaluetta tutkittiin vuonna 2000, kun Simo Vanhatalo selvitti koekaivauksella asuinpaikan laajuutta tuolloin suunnitteilla olleen matkailu- ja huvialueen rakentamisen varalta. Vanhatalo kaivoi alueelle yhteensä 55 koekuoppaa, joiden avulla määritti asuinpaikan runsaslöytöisimmän alueen sijainnin juuri samaiselle alueelle, kuin mistä Matti Hurre liki kolmekymmentä vuotta aiemmin oli tehnyt asuinpaikkaan viittaavat löytönsä. Vanhatalon koekuopituksessa löydettiin saviastian paloja sekä kvartsi-iskoksia ja –esineitä. Löytöjen ja niiden löytökorkeuden perusteella Vanhatalo arveli paikalla sijaitsevan hyvin pitkään käytössä olleen asuinpaikan, jonka käyttöperiodi ulottui aina mesoliittiselta kivilaudelta varhaiseen metallikauteen. Vanhatalo ei havainnut koekuopituksessa selkeitä likamaavärjäymiä, mutta arveli osan koekuopissa havaituista ruskeista ja punertavista värjäymistä mahdollisesti viittaavan kulttuurimaahan.(Vanhatalo 2000)

Tarkemmat kaivaustutkimukset kohteella tulivat ajankohtaiseksi heti seuraavana vuonna Kullasvuori-Mainiemi asemakaavoituksen yhteydessä. Muinaismuistoalueen itäreunan päälle oli kaavoitettu mm. teitä ja parkkipaikka. Vuoden 2001 kaivauksilla tutkittiin tien ja kunnallistekniikan alle jäävä osa asuinpaikkaa. Kaivauksissa todettiin asuinpaikka erittäin pesäkkeiseksi ja laajaksi. Asuinpaikan löytökerros oli ohut eikä kiinteitä rakenteita ollut havaittavissa. Löydöistä valtaosa oli kvartsisineitä, niiden teelmiä ja työstettyjä kvartsi-iskoksia sekä saviastianpaloja. Strandbergin mukaan keramiikka oli joko varhaiskampakeramiikkaa, Säräisniemi 1 keramiikkaa tai jommankumman muunnosta.(Strandberg 2001)

Seuraavana vuonna tutkimuksia jatkettiin rakentamiseen suunnitellulla alueella. Kaivausten tulokset vahvistivat jo aiemmin saatua tietoa asuinpaikan luonteesta pesäkkeisenä ja laajana. Myös löydöt saman tyyppisiä olivat aiempien tutkimusten löytöjen kanssa. Muinaisjäännösalueella jäi 2001-2002 tutkimuksista huolimatta yhä jäljelle tutkittujen alueiden itä- ja pohjoispuolelle viheralueiksi kaavoitetulle alueelle. (Strandberg 2002)

4. Sijainti, topografia ja luonnonympäristö

Kohde sijaitsee Padasjoen kirkosta 1,5 kilometriä pohjoiskoilliseen, Tuomas –ja Kullasvuorten itärinteellä, Päijänteen länsirannalla. Paikalla on aikanaan sijainnut leirintäalue, jonka mukaan kohde on saanut nimensä. Asuinpaikka sijoittuu 85 ja 94 metrin korkeuskäyrien väliselle alueelle, jolla maasto viettää loivasti itään kohti Päijännettä. Maasto on suurelta osin tasaista hiekkakangasta, ylempänä, kohti länttä, korkeuserot käyvät jyrkemmiksi. Asuinpaikan länsipuolella olevien mäkien rinteillä on nähtävissä niin Muinais-Päijänteen, kuin Yoldia- ja Anculys-vaiheidenkin rantamuodostelmia. Aivan rannassa on muutamia metrejä korkea törmä, joka laskee Päijänteen tasoon.

Alueella kulkee nykyään vuoden 2002 tutkimusten jälkeen rakennettu Päijänteentie, jonka länsireunaan muinaisjäännösalue rajautuu. Pääosa jäljellä olevasta muinaisjäännöksestä on siis tien itäpuolella. Vanhan leirintäalueen rakennukset, lomamökit, toimisto- ja huoltorakennukset, on sittemmin purettu käyttämättöminä. Alueella on kuitenkin vielä

nähtävissä vanhoja teiden ja polkujen pohjia, jotka ovat liittyneet leirintätoimintaan. Ranta on yhä käytössä uimarantana ja oleskelualueena. Siellä sijaitsee myös lentopallokenttä. Maanpinta onkin paikoitellen kulunut melko paljon.

5. Tutkittu alue ja tutkimusmenetelmät

Kesän 2006 kaivauksissa oli tarkoituksena tutkia muutaman neliömetrin kokoinen alue Päijänteen tien koillispuolella kohdassa, johon tulaisi rakentamaan puistomuuntaja. Tutkimusalue sijaitsi Päijänteen tien ja siitä ensimmäisenä etelästä päin tultaessa kohti koillista erkanevan tien muodostaman risteyksen välittömässä läheisyydessä, sen eteläpuolella. Vattenfallin maastosuunnittelija oli jo aiemmin käynyt merkitsemässä tutkittavan alueen maastoon paaluilla ja muovisella huomionauhalla. (ks. kuva 1)

Puistomuuntajan ja siihen siihen liittyvien maadoitusten alle jäävä alue osoittautui kuitenkin huomattavasti laajemmaksi (noin 42 neliömetriä) kuin mitä tutkimuksen budjettia laadittaessa oli ajateltu. Kyseessä oli selkeästi informaatiokatkos Vattenfallin kenttähenkilökunnan ja Museoviraston aluevalvojan välillä. Rakennustöissä tuhoutuvaksi alueeksi oli Vattenfallin päässä ilmeisesti ilmoitettu ainoastaan itse puistomuuntajarakennuksen rakennustöissä tuhoutuva alue, eikä siihen oltu laskettu yhteensä neljän metrin päähän rakennuksen reunasta ulottuvien maadoitustöiden tuhoavaa aluetta. Siksi tehdyt arviot tutkimusalueen laajuudesta eivät pitäneet paikkansa.

Oli siis selvää, ettei kaivaushenkilökunta millään voinut tutkia koko tuhoutuvaa aluetta. Vallitsevassa tilanteessa päätettiin toimia niin, että pintamaan poistamisen jälkeen tuhoutuvaa aluetta tarkasteltiin ensin silmämääräisesti, jotta näin saataisi selville mahdollisesti alue/alueita, joille tutkimukset olisi otollisinta sijoittaa. Koska merkkejä likamaavärjäytymistä tai muista mielenkiintoisista ilmiöistä ei kuitenkaan ollut havaittavissa tässä tasossa, päätettiin alueen tutkimista jatkaa avaamalla sinne neljä toisiinsa yhteydessä olevaa, kaakkoluode- tai lounaiskoillisuuntaista koeojaa. Koeojat olivat leveydeltään metrin ja niiden pituus vaihteli puolestatoista metristä 6,5 metriin. Koeojat muodostivat yhtenäisen, F-kirjaimen muotoisen alueen, jota löytyluettelossa, kartoissa ja tässä kertomuksessa käsitellään yhtenäisenä kaivausalueena. (ks. kartta1, yleiskartta sekä kuva 2)

Alue kaivettiin 10 senttimetrin kerroksissa käyttäen pääosin lastoja ja rikkalapioita, tosin löydöttömiä osia kaivettiin myös lapiolla. Kaivausalue kaivettiin kolmanteen tasoon saakka kaikista ruuduistaan. Löydöttömyyden ja maannoksen puhtauden vuoksi osa ruuduista jätettiin tasoon kolme ja vain osa (ruudut 503-504/300, 502/301 ja 505-506/304) kaivettiin pohjatasoon eli tasoon neljä. Maa seulottiin otoksittain ja löydöt otettiin talteen neliömetrin tarkkuudella.

Kaivausalueelle siirrettiin korkeus läheisellä Hauinniellä sijaitsevalta korkeuspisteeltä. Siirretty korkeus on N60-järjestelmän mukainen. Kaivausalueelle luotiin oma koordinaatistonsa, joka ei ole verrannollinen aiempien tutkimusten yhteydessä luotuihin koordinaatistoihin. Tämä siksi, että kesän 2006 kaivausalue oli tutkimusajan puutteen vuoksi taloudellisinta sijoittaa kaakkoisluoteissuuntaiseksi, kun aiempien tutkimusten koordinaatistot taas noudattavat eteläpohjoislinjaa. Kaivausaluetta ei ennallistettu, sillä puistomuuntajan rakennustöiden alettua pian kaivausten loputtua se olisi ollut turhaa. Ennallistamatta jättämisestä sovittiin suullisesti kentällä Vattenfallin edustajan kanssa.

6. Tutkimustulokset

6.1. Maannokset ja ilmiöt

Kuten jo aiemmin mainittiin, poistettiin pintamaa koko tuhoutumaan tulevalta alueelta. Maannos 0-tasossa oli paikoin sekaantunut, eikä myöskään merkkejä kulttuurimaasta ollut havaittavissa. Maannos heti pintaturpeen alla oli soraa tai hiekkaa. (ks. kartta 2) ja jatkui hiekkaisena aina viimeiseen eli neljänteen tasoon saakka. Maannoksessa oli havaittavissa podsolimaannokselle tyypilliset A, B ja C horisontit eli heti turpeen alla oli uuttumiskerros, jota seurasivat rikastumiskerros ja viimeisenä puhdas pohjamaa.

Toisessa tasossa oli ruuduissa 504-505/300 havaittavissa vaaleanpunertavaksi värjäytyneen hiekan läikkä (ks. kartta 3 sekä kuva 2). Punertavan hiekka jatkui tällä kohtaa aina neljänteen tasoon saakka, jonka jälkeen se kaivettiin yksikkönä loppuun. Värjäymän lähestyessä loppuaan tuli 57 senttimetrin syvyydellä esiin 13 senttimetrin paksuinen kerros tummanruskeaa, noensekaista maata. Löytöjä ei punertavasta tai sen alla olleesta noensekaisesta maasta kuitenkaan tullut. Sen sijaan kolmannessa tasossa erottui ruudusta 505,5-506/304 myös punertava värjäymä (kartta 4). Värjäymän kohdalta löydettiin runsaasti keramiikkaa.

Jo toisessa tasossa esiintyi kaivausalueella joitakin sileähköjä kiviä. Sileiden ja pyöreiden kivien muodostama matto oli tiheimmillään kolmannessa kerroksessa ruutujen 501-502/300-302 alueella (ks. kuva 3). Löydöt tulivat tämän kivikerroksen päällä olevista maakerroksista. Ilmiö on alueella luontainen ja yleinen; tämän kaltaisesta moreenikivikerroksesta teki havainnon jo Simo Vanhatalo vuoden 2000 koetutkimuksessaan.

6.2. Löydöt

Löydöt käsittivät lähinnä kvartsi-iskoksia ja saviastianpaloja. Joukossa oli myös kaksi kvartsi-kaavinta (KM 35813:16 ja 17). Löydetty keramiikka edusti kahta tyyppiä: Toisessa sekoitteena oli käytetty karkeaa kvartsirouhetta tai hiekkaa. Tällaisia saviastiankappaleita oli löytöaineistossa vain muutamia paloja (KM 35813:15 ja 26). Saviastianpaloista suurin osa oli hyvin huokoista ja melko pieniksi paloiksi murentunutta. Koristeaiheina ensin mainituissa saattoi esiintyä kampaleimoja, kun taas jälkimmäisessä keramiikkatyypissä kampaleimojen ohella koristeina oli käytetty kulmaviivaa ja kynsipainannekuviota. Joissakin tapauksissa huokoisten saviastioiden kappaleiden reunojen päällinen oli myös koristeltu kampaleimoin. Reunat kaikissa saviastioissa olivat suorat.

Eniten löytöjä saatiin kaivausalueen luoteisosasta ruuduista 505,5/300-304. Myös ruuduista 502-503/300 ja 502/301 tuli löytöjä jonkin verran. Kampaleiman, kynsipainanteen ja kulmaviivan käyttö koristeaiheena ja toisaalta kuoppien puuttuminen koriste-elementteinä viittaavat siihen, että löydetyt saviastianpalat voidaan ajoittaa nuorempaan varhaiskampakeraamiseen vaiheeseen. Kyseistä keramiikkaa on löydetty kohteelta aiemminkin ainakin vuoden 2000 koekaivauksen yhteydessä.

7. Yhteenveto

Vuoden 2006 tutkimustulokset vahvistivat jo aiemmissä tutkimuksissa saatua kuvaa asuinpaikasta hyvin pesäkkeisenä. Jo näinkin pienellä tutkimusalueella kuin vuoden 2006 oli, oi havaittavissa löytöjen keskittyminen tiettyihin osiin kaivausalueetta. Aiemmissä tutkimuksissa havaittuun tapaan kulttuurimaa oli väriltään punertavaa ja sen kattama alue suppea. Löytöjä saatiin värjäytymättömästä hiekasta, mikä on tyypillistä asuinpaikan luonteelle.

Yhteenvetona voidaan todeta kesän 2006 tutkimusalueella sijainneen varhaiseen kampakeraamisen aikaan, lähinnä sen nuorempaa vaiheeseen, ajoittuva kivikautinen asuinpaikka. Osaa puistomuuntajan rakennustöiden yhteydessä tuhoutuvasta alueesta ei ehditty työn suunnitteluvaiheessa tapahtuneiden virhearvioiden, ja jo tehdyn sopimuksen tutkimukselle määräämän rajallisen ajan vuoksi tutkia. Risteävistä koejamaisista osioista koostuvan kaivausalueen avulla tuhoutuvasta alueesta oli kuitenkin mahdollista tutkia suhteellisen kattava otos.

Mustavalkonegatiiviluettelo, f. 149891-140918

Kuvaajat: KL = Kirsi Luoto

Nro	Pvm	Aihe	Suunnasta
140891	29.5.	Yleiskuva, koeajat 1-4.	N-NW
140892	29.5.	Koeajat 1-4, pintataso.	N-NW
140893	29.5.	Koeajat 1-4, 0-taso.	N-NW
140894	30.5.	Koeajat 1-2, ruudut 500-506/300 ja 502/301-302, 1. taso.	SE
140895	30.5.	Koeoja 3, ruudut 505,5/300-304, 1. taso.	N-NE
140896	31.5.	Koeajat 1-2, ruudut 500-506/300 ja 502/301-302, 2. taso.	SE
140897	31.5.	Koeoja 3, ruudut 505,5/300-304, 2. taso.	N-NE
140898	1.6.	Koeoja 1, ruudut 500-506/300, 3. taso.	SE
140899	1.6.	Koeoja 2, ruudut 502/301-302, 3. taso.	N-NE
140900	1.6.	Koeoja 3, ruudut 505,5/300-304, 3. taso.	N-NE
140901	1.6.	Koeoja 4, ruudut 504-505/304, 1. taso.	S-SE
140902	2.6.	Koeoja 4, 1. taso, ruudut 503-504/300	SE
140903	2.6.	Koeoja 3, ruutu 505,5/304 N-NW –profili.	S-SW
140904	2.6.	Koeoja 3, ruutu 505,5/303 N-NW –profili.	S-SW
140905	2.6.	Koeoja 3, ruutu 505,5/302 N-NW –profili.	S-SW

140906	2.6.	Koeoja 3, ruutu 505,5/301 N-NW –profiili.	S-SW
140907	2.6.	Koeoja 3, ruutu 505,5/300 N-NW –profiili.	S-SW
140908	2.6.	Koeoja 1, ruutu 500/300 SW –profiili.	NE
140909	2.6.	Koeoja 1, ruutu 501/300 SW –profiili.	NE
140910	2.6.	Koeoja 1, ruutu 502/300 SW –profiili.	NE
140911	2.6.	Koeoja 1, ruutu 503/300 SW –profiili.	NE
140912	2.6.	Koeoja 1, ruutu 504/300 SW –profiili.	NE
140913	2.6.	Koeoja 1, ruutu 505-506,5/300 SW –profiili.	NE
140914	2.6.	Koeoja 2, ruutu 502/301, 4. taso.	SW
140915	2.6.	Koeoja 4, ruutu 505,5-506/304, 2. taso.	SE
140916	2.6.	Koeoja 4, ruutu 505,5-506/304, 3. taso.	SE
140917	2.6.	Koeoja 4, ruutu 505/304, 4. taso.	SE
140918	2.6.	Koeojat 1-4, pohjatasot.	SE

Diapositiiviluettelo, d. 57784- 57811

Kuvaaja Kirsi Luoto

Nro	Pvm	Aihe	Suunnasta
57784	29.5.	Yleiskuva, koeojat 1-4.	N-NW
7785	29.5.	Koeojat 1-4, pintataso.	N-NW
57786	29.5.	Koeojat 1-4, 0-taso.	N-NW
57787	30.5.	Koeojat 1-2, ruudut 500-506/300 ja 502/301-302, 1. taso.	SE
57788	30.5.	Koeoja 3, ruudut 505,5/300-304, 1. taso.	N-NE
57789	31.5.	Koeojat 1-2, ruudut 500-506/300 ja 502/301-302, 2. taso.	SE
57790	31.5.	Koeoja 3, ruudut 505,5/300-304, 2. taso.	N-NE
57791	1.6.	Koeoja 1, ruudut 500-506/300, 3. taso.	SE
57792	1.6.	Koeoja 2, ruudut 502/301-302, 3. taso.	N-NE
57793	1.6.	Koeoja 3, ruudut 505,5/300-304, 3. taso.	N-NE
57794	1.6.	Koeoja 4, ruudut 504-505/304, 1. taso.	S-SE
57795	2.6.	Koeoja 4, 1. taso, ruudut 503-504/300	SE

57796	2.6.	Koeoja 3, ruutu 505,5/304 N-NW –profiili.	S-SW
57797	2.6.	Koeoja 3, ruutu 505,5/303 N-NW –profiili.	S-SW
57798	2.6.	Koeoja 3, ruutu 505,5/302 N-NW –profiili.	S-SW
57799	2.6.	Koeoja 3, ruutu 505,5/301 N-NW –profiili.	S-SW
57800	2.6.	Koeoja 3, ruutu 505,5/300 N-NW –profiili.	S-SW
57801	2.6.	Koeoja 1, ruutu 500/300 SW –profiili.	NE
57802	2.6.	Koeoja 1, ruutu 501/300 SW –profiili.	NE
57803	2.6.	Koeoja 1, ruutu 502/300 SW –profiili.	NE
57804	2.6.	Koeoja 1, ruutu 503/300 SW –profiili.	NE
57805	2.6.	Koeoja 1, ruutu 504/300 SW –profiili.	NE
57806	2.6.	Koeoja 1, ruutu 505-506,5/300 SW –profiili.	NE
57807	2.6.	Koeoja 2, ruutu 502/301, 4. taso.	SW
57808	2.6.	Koeoja 4, ruutu 505,5-506/304, 2. taso.	SE
57809	2.6.	Koeoja 4, ruutu 505,5-506/304, 3. taso.	SE
57810	2.6.	Koeoja 4, ruutu 505/304, 4. taso.	SE
57811	2.6.	Koeojat 1-4, pohjatasot.	SE

Luettelo kertomukseen liittyvistä kartoista

Nro	Karttatyyppi	Mittakaava	Sivu
1	Yleiskartta	1:1000	12
2	Tasokartta, pinta- ja 0-tasot	1:50	13
3	Tasokartta, 1. ja 2. tasot	1:50	14
4	Tasokartta, 3. ja 4. tasot	1:50	15
5	Profiilikartta, SW-profiili	1:20	16
6	Profiilikartta, S-SE- ja NE-profiilit	1:20	17

Lähteet

Arkistolähteet:

Huurre, Matti 1971: Padasjoen inventointi. Museoviraston Arkeologian osaston topografisessa arkistossa.

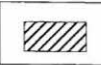
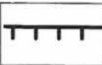

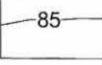
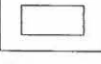
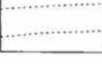
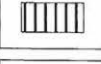
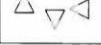
Strandberg, Nina 2001: Padasjoki Leirintäalue, kaivaus 2001. Museoviraston Arkeologian osaston topografisessa arkistossa.

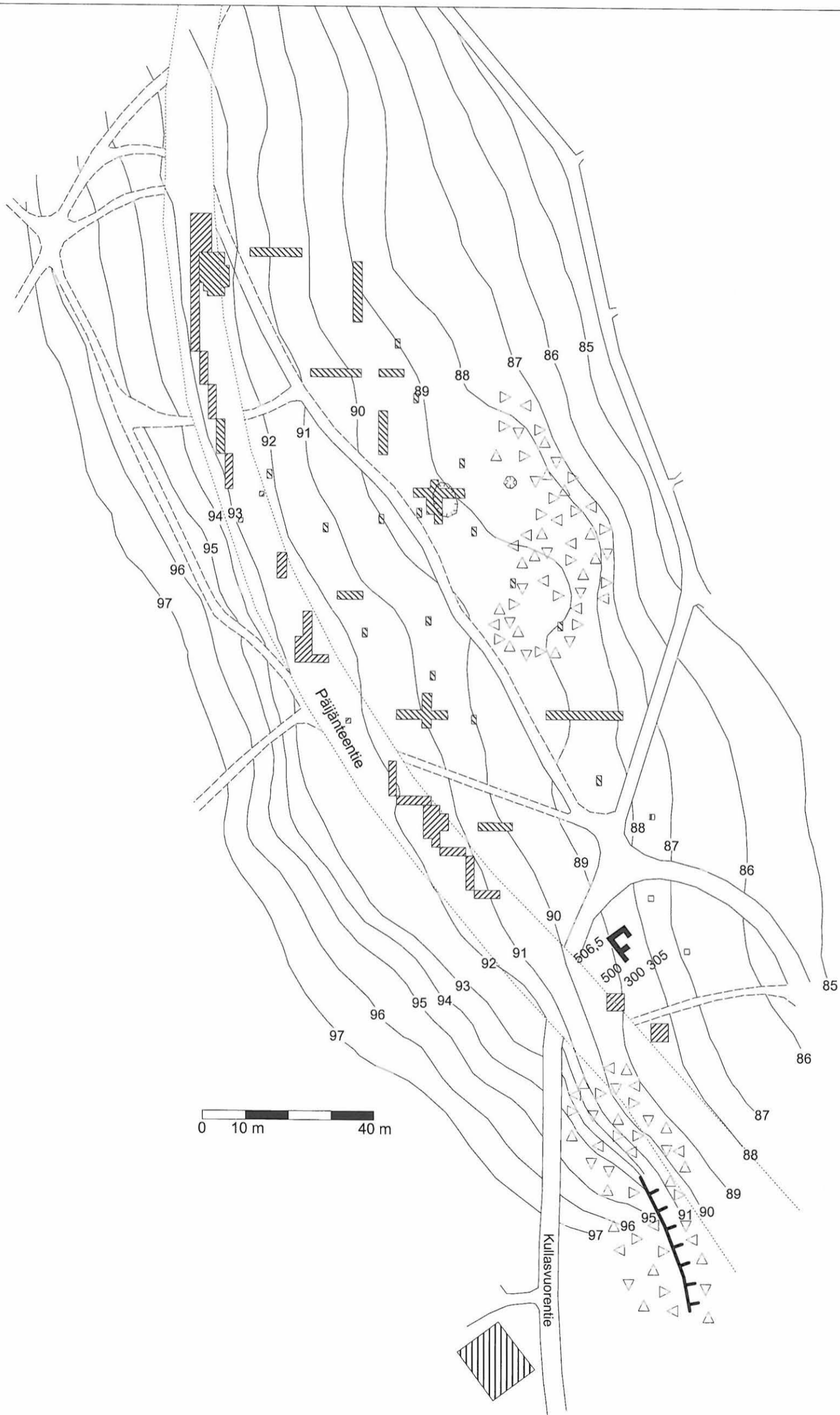
2002. Padasjoki Leirintäalue, kivikautisen asuinpaikan kaivaus. Museoviraston Arkeologian osaston topografisessa arkistossa.

Vanhatalo, Simo 2000: Padasjoki 5 Leirintäalue, kivikautisen asuinpaikan koekaivaus.
Museoviraston Arkeologian osaston topografisessa arkistossa.

PADASJOKI LEIRINTÄALUE
Kirsi Luoto 2006

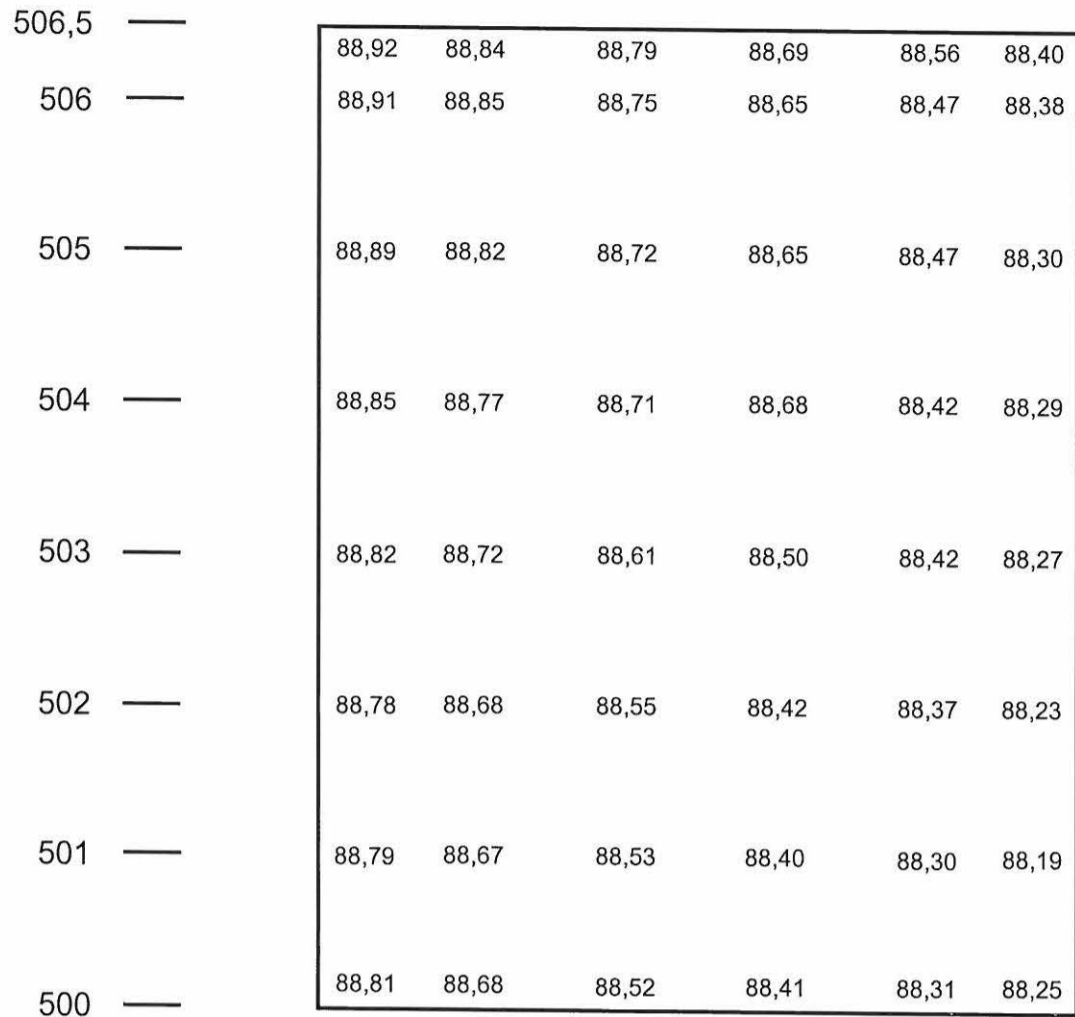
Kartta 1
 Yleiskartta
 Mittakaava 1:1000
 Piirtänyt K. Salo
 (Karttapohjina käytetty J.Palon 2001
 ja P.Pietiläisen 2002 yleiskarttoja sekä
 2001 kaavakarttaa)

	Vuonna 2006 kaivettu alue		Painanne
	Vuonna 2002 kaivetut alueet		Jyrkänne
	Vuonna 2001 kaivetut alueet		Korkeuskäyrä
	Vuonna 1999 kaivetut alueet		Päijänteentien linjaus
vuoden 2001 kaavakartasta
	Rakennus		
	Louhikko		

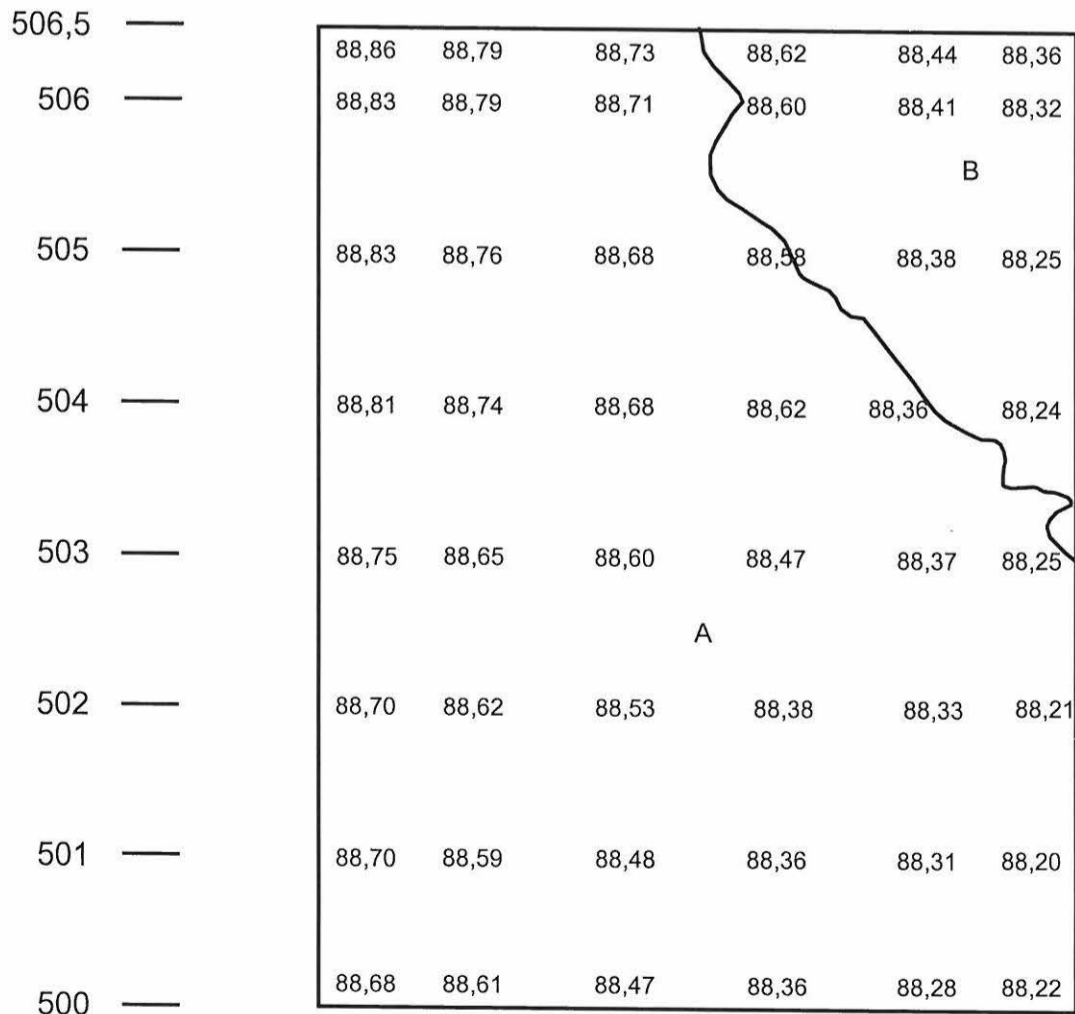
Pintataso

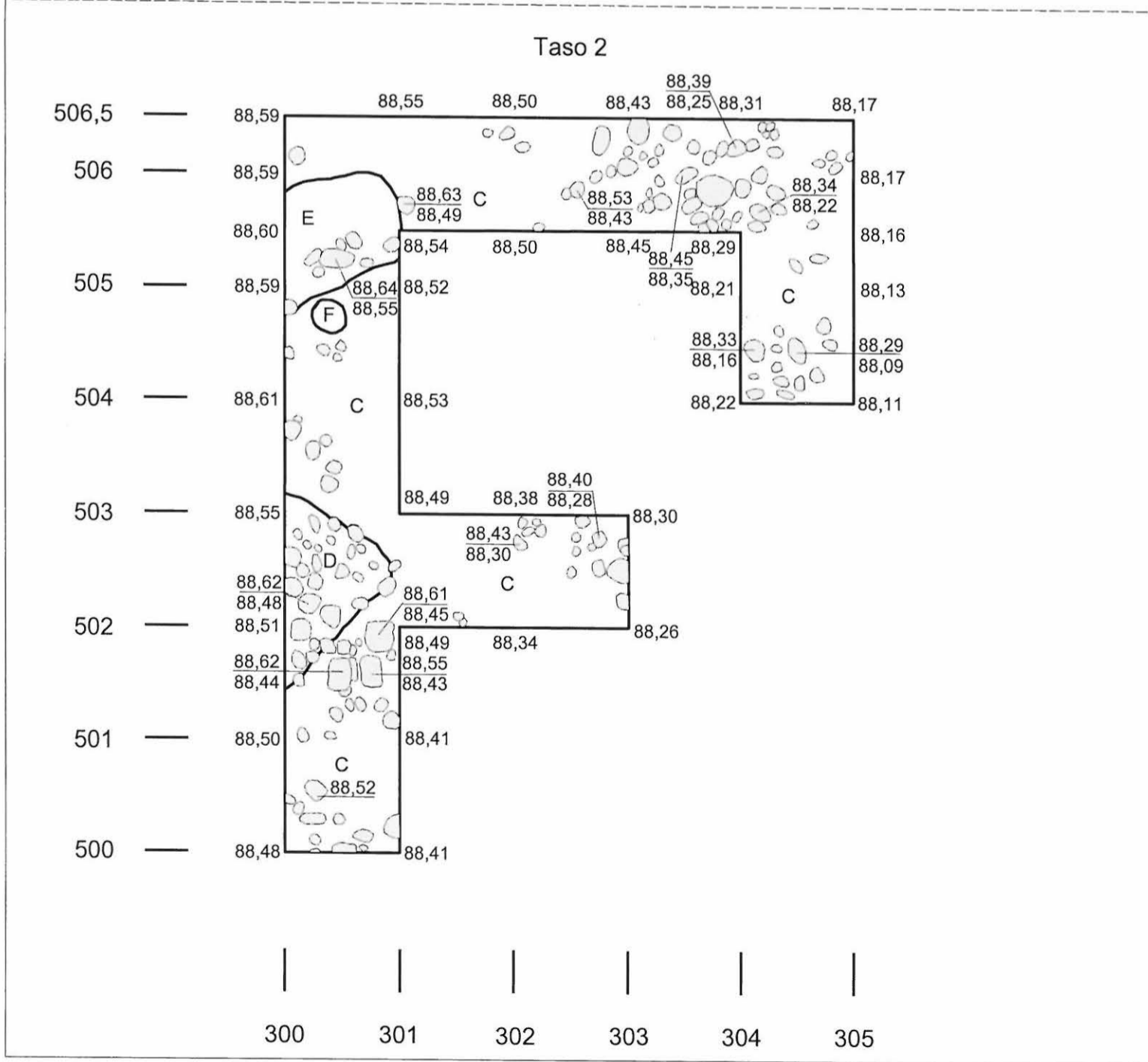
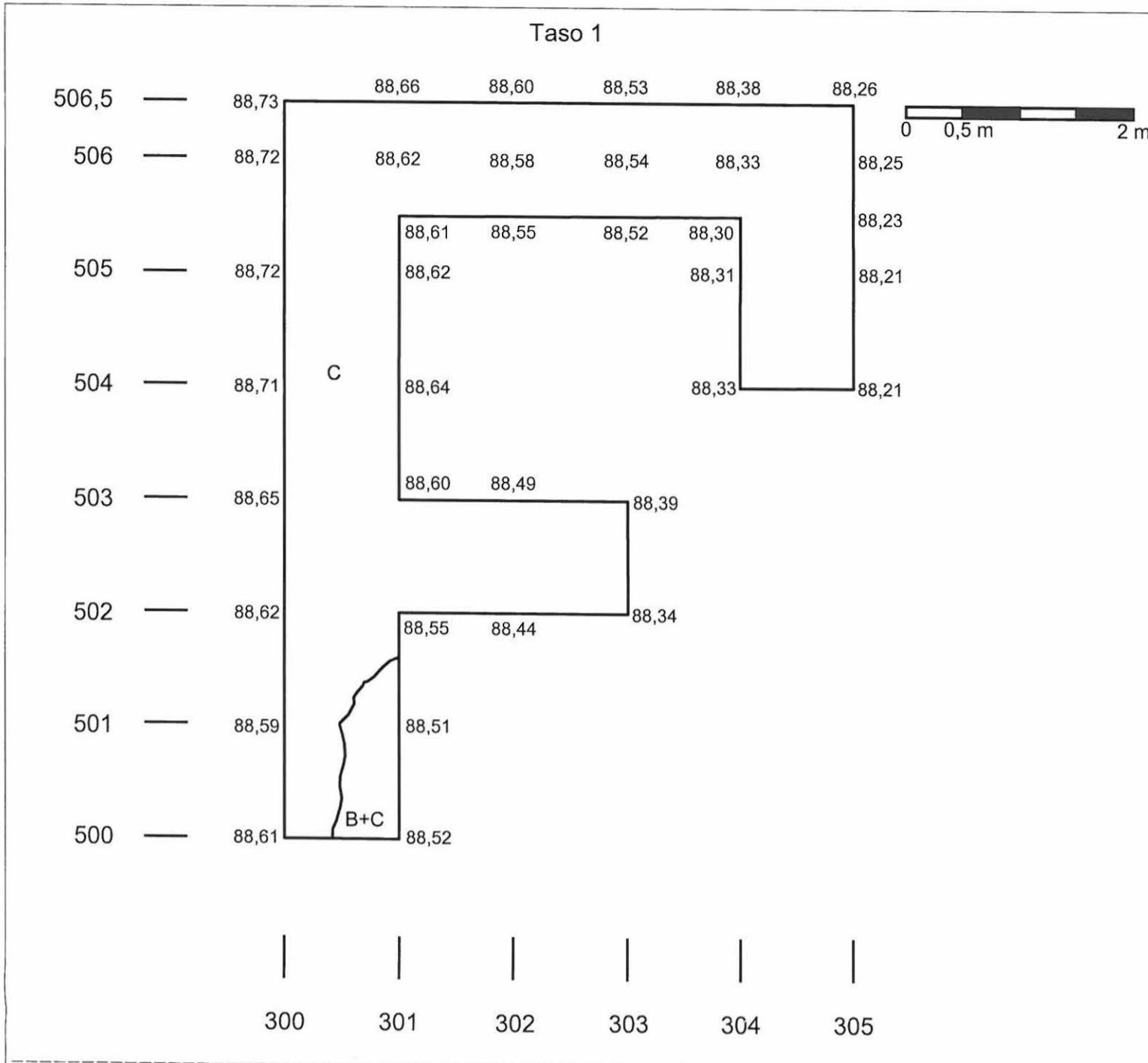

- A Ruskea hiekka (täyttömaa)
- B Alkuperäinen turvekerros ja huuhtoutumiskerros
- 88,72 Korkeus m mpy

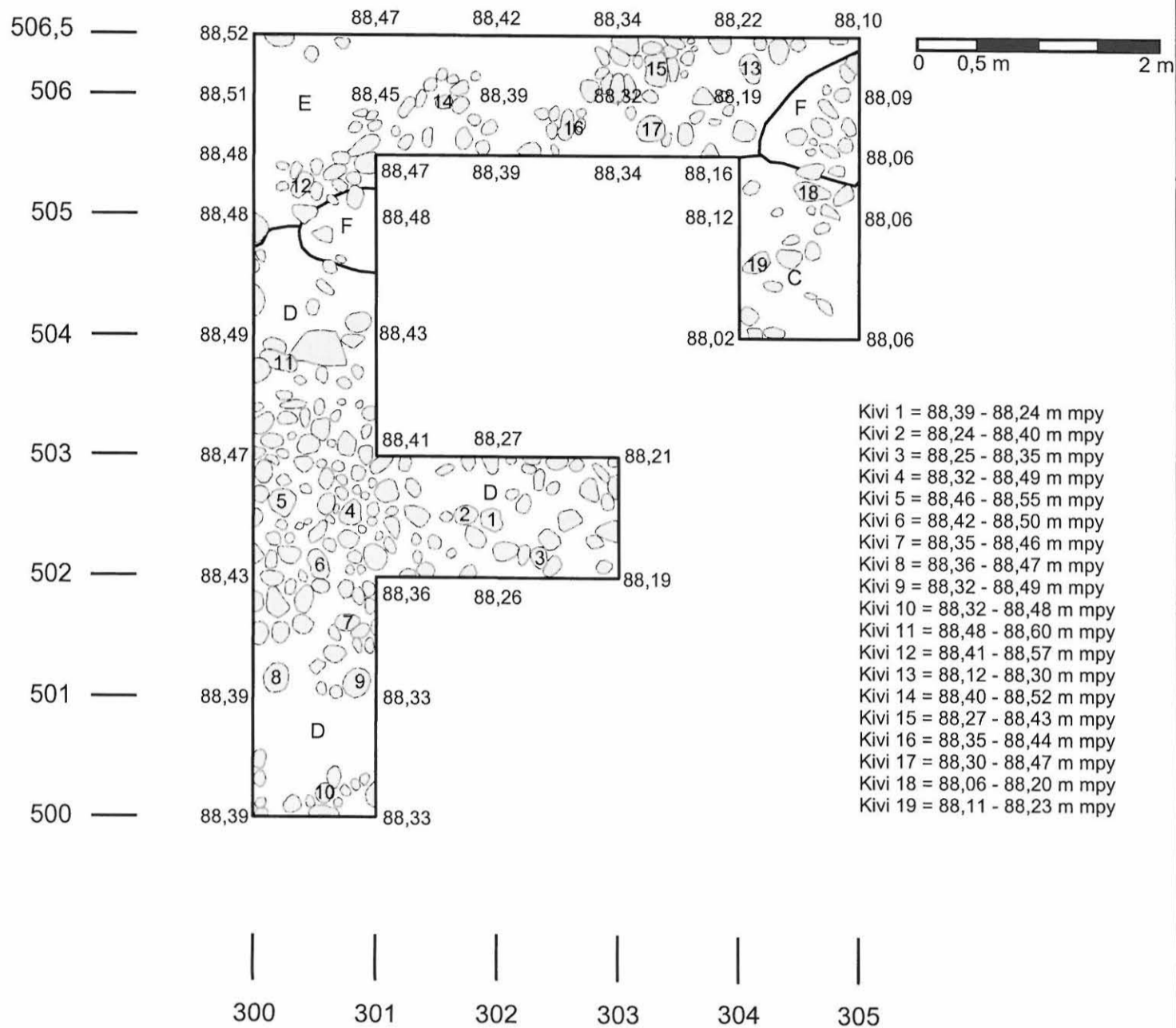
Taso 0

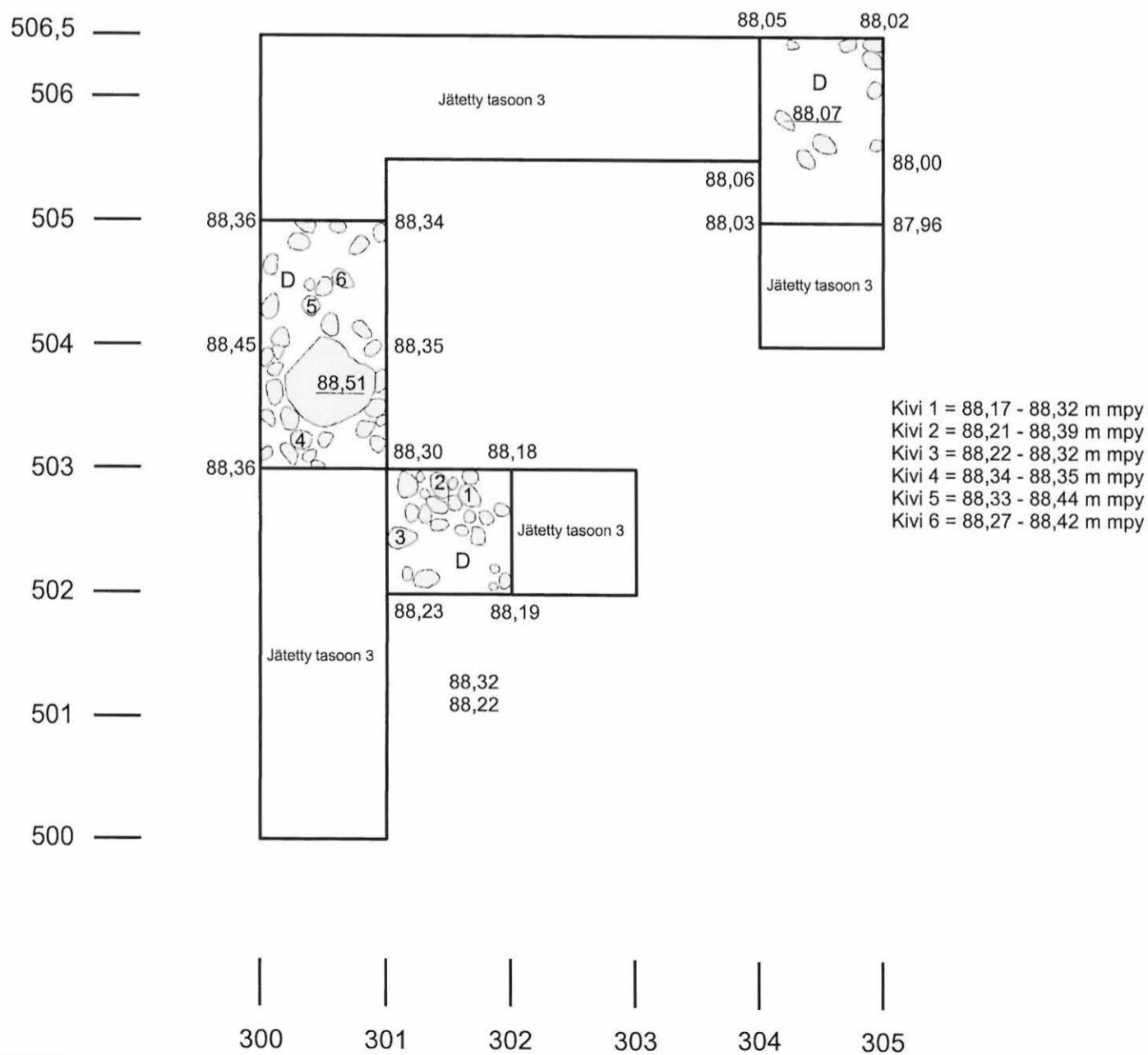
Taso 3

- C Tumma rikastunut Hiekka
- D Vaalea rikastunut hiekka
- E Harmaa hiesu (pohjamaa)
- F Punertava hiekka
- Kivi
- 88,21 Korkeus m mpy

- Kivi 1 = 88,39 - 88,24 m mpy
- Kivi 2 = 88,24 - 88,40 m mpy
- Kivi 3 = 88,25 - 88,35 m mpy
- Kivi 4 = 88,32 - 88,49 m mpy
- Kivi 5 = 88,46 - 88,55 m mpy
- Kivi 6 = 88,42 - 88,50 m mpy
- Kivi 7 = 88,35 - 88,46 m mpy
- Kivi 8 = 88,36 - 88,47 m mpy
- Kivi 9 = 88,32 - 88,49 m mpy
- Kivi 10 = 88,32 - 88,48 m mpy
- Kivi 11 = 88,48 - 88,60 m mpy
- Kivi 12 = 88,41 - 88,57 m mpy
- Kivi 13 = 88,12 - 88,30 m mpy
- Kivi 14 = 88,40 - 88,52 m mpy
- Kivi 15 = 88,27 - 88,43 m mpy
- Kivi 16 = 88,35 - 88,44 m mpy
- Kivi 17 = 88,30 - 88,47 m mpy
- Kivi 18 = 88,06 - 88,20 m mpy
- Kivi 19 = 88,11 - 88,23 m mpy

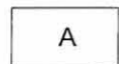
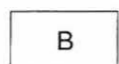
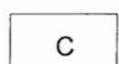
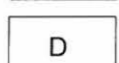

Taso 4

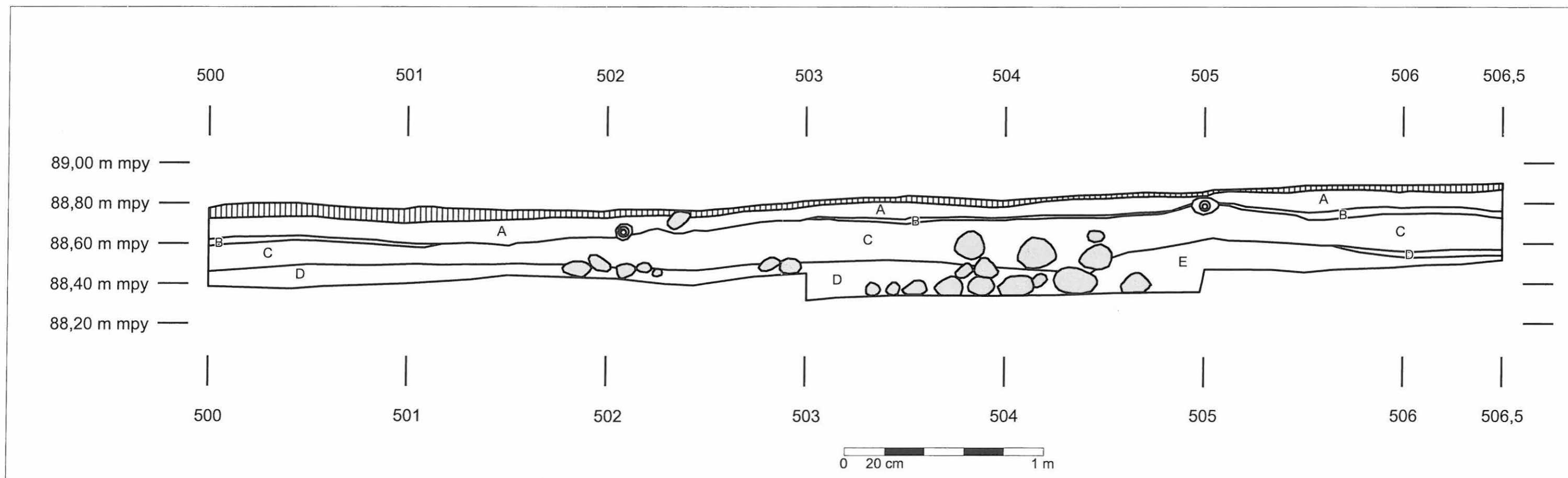

- Kivi 1 = 88,17 - 88,32 m mpy
- Kivi 2 = 88,21 - 88,39 m mpy
- Kivi 3 = 88,22 - 88,32 m mpy
- Kivi 4 = 88,34 - 88,35 m mpy
- Kivi 5 = 88,33 - 88,44 m mpy
- Kivi 6 = 88,27 - 88,42 m mpy

PADASJOKI LEIRINTÄALUE
Kirsi Luoto 2006

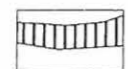
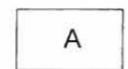
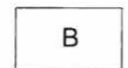
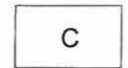
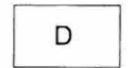
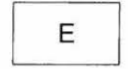

Kartta 5
 SW profiili
 Mittakaava 1:20
 Piirtänyt K. Salo

- Täyttömaan päällinen turvekerros
- A Ruskea hiekka (täyttömaa)
- B Alkuperäinen turvekerros ja huuhtoutumiskerros
- C Tumma rikastunut Hiekka
- D Vaalea rikastunut hiekka
- E Harmaa hiesu (pohjamaa)
- Juuri
- Kivi

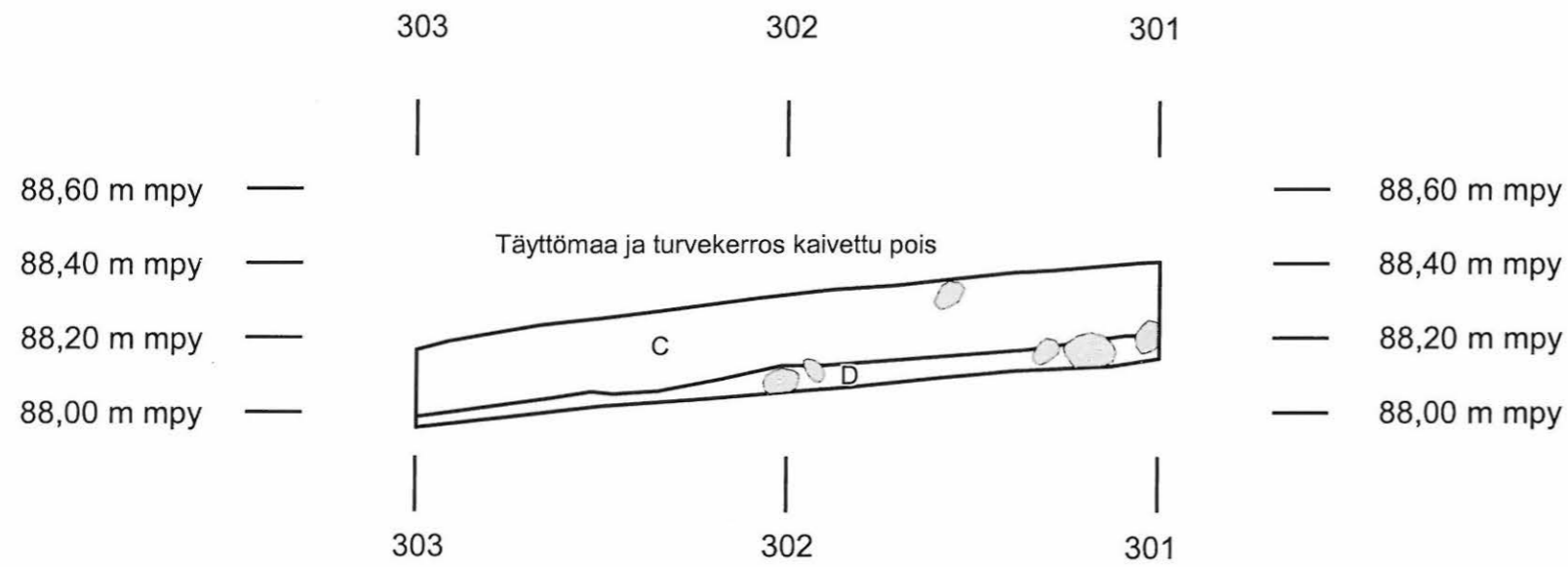

PADASJOKI LEIRINTÄALUE
Kirsi Luoto 2006

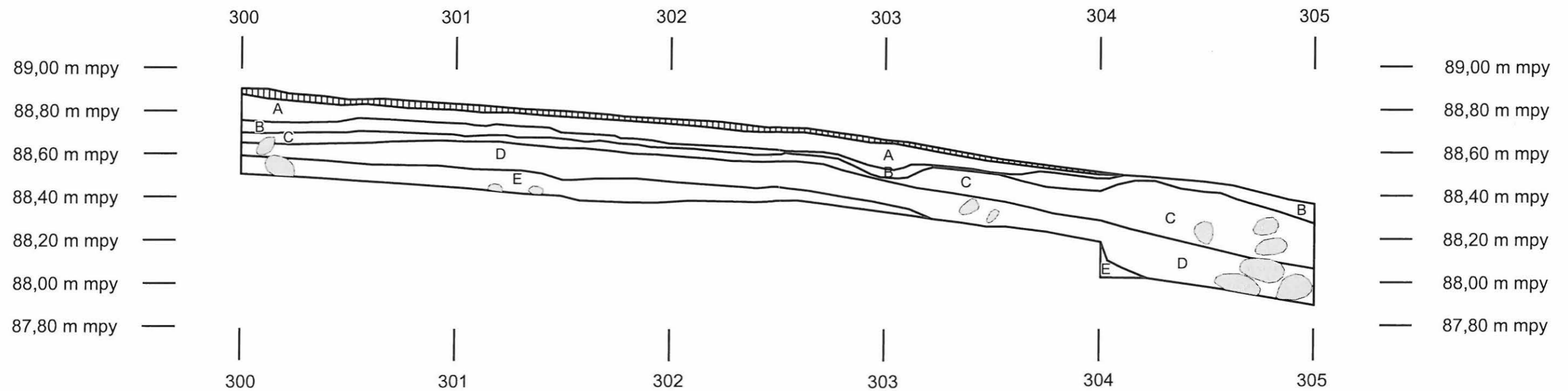
Kartta 6
 S-SE ja N-NE profiilit
 Mittakaava 1:20
 Piirtänyt K. Salo

- Täyttömaan päällinen turvekerros
- Ruskea hiekka (täyttömaa)
- Alkuperäinen turvekerros ja huuhtoutumiskerros
- Tumma rikastunut Hiekka
- Vaalea rikastunut hiekka
- Harmaa hiesu (pohjamaa)
- Kivi

S - SE profiili

N - NW profiili

Kuva 1. Yleiskuva kaivausalueesta. f. 140891

Kuva 2. Koojat 1-2, 2. taso. f. 140896

Kuva 3. Koeoja 2, 3. taso. f. 140899